

Mưa và nước mắt

Anh là một chàng trai rất phong lưu. Với vẻ bề ngoài điển trai cùng một tính cách phóng khoáng, đã không biết bao cô gái theo đuổi anh, cho dù biết anh và cô là một cặp.

Còn cô là một người con gái hiền thực và dịu dàng. Cô không có vẻ đẹp sắc sảo, hiện đại như bao cô gái đang theo đuổi anh. Mặc dù biết anh là một người có tính trăng hoa, nhưng cô vẫn yêu anh thắm thiết và chung tình. Yêu trong thấp thỏm, lo âu. Yêu trong đau khổ.

Cô rất thích những ngày trời mưa và cũng rất thích đi dưới mưa. Mỗi lần, khi cô chạy ra khỏi ô để đắm mưa, để được cười nói và nhảy nhót dưới mưa, anh cũng luôn muốn cùng cô làm những điều mà cô thích. Nhưng những lúc ấy, cô đều ngăn anh lại.

“Tại sao em lại không để anh cùng đắm mưa với em vậy?”- anh hỏi cô lòng đầy thắc mắc. “Bởi vì em sợ anh sẽ bị cảm”. Cô nhẹ nhàng nắm chặt tay anh và trả lời. “Nếu đắm mưa mà sợ bị cảm sao em vẫn còn làm?”.

Câu hỏi này của anh, cô không bao giờ trả lời, chỉ khẽ mỉm cười rồi đưa cái nhìn vào xa xăm. Rồi cuối cùng, anh vẫn phải chịu thua và chấp nhận làm theo yêu cầu của cô. Bởi vì khi ấy, anh cảm thấy chỉ cần nhìn thấy cô hạnh phúc, nhìn thấy cô cười là anh cũng vui rồi.

Những khoảng thời gian hai người được vui vẻ ở bên nhau ấy cũng không kéo dài được lâu. Anh đã yêu một người con gái khác. Cô gái này có một vẻ đẹp đến say lòng người, phong cách hiện đại của cô khiến bao chàng trai theo đuổi. Và anh cũng không ngoại lệ. Anh si mê, tìm mọi cách chinh phục người con gái ấy mà quên mất sự tồn tại của cô.

Một ngày kia, khi anh và cô cùng ngồi ăn tối với nhau, anh đã đưa ra đề nghị chia tay. Mặc dù trong lòng anh cảm thấy có chút áy náy, mặc dù anh chưa thể hiểu được tình cảm của mình dành cho cô bây giờ còn được bao nhiêu. Nhưng có lẽ anh không nhận ra rằng mình đang theo đuổi một cái gì đó phù

phiếm và đang đánh mất đi một điều gì đáng quý.

Và cũng thật bất ngờ khi cô chấp nhận lời đề nghị ấy. Lặng lẽ và trầm tư. Có lẽ từ rất lâu, cô đã biết anh không thuộc về riêng mình một cách tuyệt đối. Anh giống như một cơn gió, mà gió sẽ thổi mãi chứ không bao giờ dừng lại ở một người nào cả.

Buổi tối hôm ấy, chàng trai lại đưa cô gái về nhà lần cuối cùng. Không hẹn mà trời bất chợt đổ mưa. Cô lại rút tay ra khỏi tay anh, chạy lên trước và xoay vòng đón nhận những hạt mưa mát lạnh.

Nhìn bóng dáng nhỏ nhắn, thân thương của người con gái mà mình đã yêu và phụ lòng, lòng chàng trai bất chợt dâng lên một thứ cảm giác thật khó tả. Hỗ thẹn và xót xa. Trong khoảng khắc, anh bỗng thấy tình yêu thương đối với cô trỗi dậy. Lần đầu tiên, chàng trai không làm theo yêu cầu của cô gái.

Anh bước đến bên cô dưới làn mưa dày đặc, nhẹ nhàng đặt lên môi cô nụ hôn mà anh nghĩ là lần cuối cùng và nói: “Anh thật sự xin lỗi vì đã làm em đau lòng! Nhưng những ngày cùng em đi dạo dưới mưa là những ngày mà anh cảm thấy vui nhất”.

Anh vừa nói dứt lời thì cô bật khóc. Những giọt nước mắt lẫn trong nước mưa buốt lạnh. Chàng trai lại ôm cô gái vào lòng, thật chặt, thật chặt, cảm nhận được bờ vai nhỏ bé của cô đang run lên vì đau khổ.

Rất lâu sau, anh mới lên tiếng: “Có một điều này anh muốn hỏi em từ rất lâu rồi. Vì sao mỗi khi trời mưa, em đều không muốn để anh cùng em dầm mưa vậy?”. Im lặng một hồi lâu, cô gái mới cất tiếng trả lời: “Bởi vì, em không muốn anh nhận ra rằng... em đang khóc...”.

Câu trả lời của cô gái lẫn trong tiếng mưa khiến trái tim chàng tan ra trong bao ý nghĩ sai lầm. Anh hiểu ra rằng cô gái đã yêu anh nhiều như thế nào, yêu trong đau khổ và dằn vặt. Và anh đang vô tình khiến trái tim cô nhỏ lệ. Một sự bù đắp sẽ là không muộn nếu như bây giờ anh đã nhận ra tình cảm chân

thành mà cố ấy dành cho mình... Tất cả, chỉ gói gọn trong mưa và nước mắt!